

6865 ²⁹/₆ 27: 1. Beh. af F. t. L. om Ændr. i L. om værnepligtiges Anv. til civilt Arbejde. 6866

mokratiske Ordfører kom med. Jeg havde ventet disse Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen.

Jeg har brugt det Udtryk, at Forslaget var ganske urimeligt, og jeg fastholder det. Det strider ogsaa afgjort mod det ærede Medlem Hr. P. Munchs Stilling i 1916—17 og i 1917—18. Jeg bliver nødt til at konfrontere det ærede Medlem med en Del af hans Udtalelser fra den Tid, ikke mindst efter den lille Tale, han holdt her for et Øjeblik siden. Det ærede Medlem sagde, at man paa det Tidspunkt ikke kunde faa en lempeligere Ordning end den, der var Tale om ved Loven af 1917. Naar jeg læser et lille Stykke op af Bemærkningerne til det Lovforslag, som det ærede Medlem fremsatte i 1916—17, vil ærede Medlemmer faa et Indtryk af, hvor afgjort det radikale Parti nu bryder med de Principper, de nedlagde i Loven fra 1916—17.

Med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg citere et Par Linier af Tillæg A. for 1916—17. Det hedder i de Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem Hr. P. Munch som Forsvarsminister ledsager Lovforslagets §5: „Ved Fastsættelsen af Varigheden af det civile Arbejde har man for at opnaa betryggende Garanti for, at kun virkelig Overbevisning er den paagældendes Motiv til at opnaa Overførelse til de civilarbejdspligtige, ment at maatte give det en saadan Udstrækning, at det mindst svarer til den længste Tid, i hvilken der efter de gældende Love kan fordres Militærtjeneste af de almindelige værnepligtige“.

Maa jeg spørge, er det ærede Medlem, naar han nu foreslaar, at man skal gaa ned fra 20 Maaneder til 7, ikke i afgjort Modstrid med, hvad han skrev i 1916—17? Derfor har jeg kaldt det Lovforslag, der her er fremsat fra radikal Side, for aldeles urimeligt.

Jeg vil ogsaa gerne oplæse et Par Linier af Betænkningen, Tillæg B. for 1916—17, Spalte 2135; det ærede Medlem Hr. Niels Petersen er Medunderskriver af denne Betænkning. Der staar først, at „et Medlem af Udvalget havde under Udvalgsbehandlingen stillet Ændringsforslag om, at Varigheden af den første Indkaldelse indskrænkedes, da en 20 Maaneder lang civil Tjenestetid af mange kunde opfattes som en Straf“. Jeg forstod efter det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Udtalelser, at det var en So-

cialdemokrat. Derefter skriver saa Fler-tallet: „Imod denne Opfattelse har Forsvarsministeren indvendt, at de i Lovforslaget omhandlede værnepligtige i saa Fald vilde slippe med kortere Tid end mange af de andre værnepligtige, og at dette vilde stride mod Lovforslagets hele Karakter.“

Jeg behøver vist ikke at fortsætte med Oplæsningen, jeg tror, alle ærede Medlemmer, der har hørt efter, vil være fuldkommen klare over den fuldstændige Kovending, der er sket fra radikal Side.

Da Loven blev vedtaget i 1917, tog man fra den Side Hensyn til den Tid, de værnepligtige skulde være inde, f. Eks. i Rytteriet, og det er fremdeles i Rytteriet, man har den længste Tjeneste. Derfor har jeg sagt hele Tiden, at der kan være Tale om nogen Nedsættelse — og det er netop ogsaa det, jeg for mit Vedkommende overvejer i Øjeblikket —, idet vi jo fik en Nedsættelse af Tjenestetiden over hele Linien i 1922, og det er jo muligt, at der for enkelte særlige Vaaben kan ske en yderligere Nedsættelse ved den tekniske Revision, som forestaar — dette skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket. Men naar man er færdig med Overvejelserne af den forestaaende Revision, mener jeg, at Tiden er til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse og eventuelt foreslaa Ændringer i Loven af 1917, men heller ikke før.

Der er jo ingen Nød paa Færde. Den Lov, som det ærede Medlem Hr. P. Munch fik gennemført i 1917, har virket paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade. Medens vi f. Eks. i 1919 havde 16 og i 1920 17 med civil Tjeneste, er vi i 1921 kommen ned paa 12, i 1922 paa 8, 1923 paa 8, i 1924 paa 7, i 1925 paa 6, i 1926 paa 5 og i 1927 paa 3. Og hvem ved, maaske har vi til næste Aar overhovedet slet ingen, der vil aftjene sin Værnepligt paa den Maade. Jeg synes altsaa, at Loven har virket paa en fortræffelig Maade, saa det har ikke saa stor Hast med Ændringer. Jeg mener, at man kan vente til Efteraaret, inden man eventuelt indfører Ændringer i Loven.

Det er givet, at noget Besparselsesforslag bliver dette heller ikke, tværtimod, og alene af den Grund passer det jo ikke ind i Ensemblet af de Love, som vi gennemfører i denne Vinter. Det er meget muligt, hvis dette Lovforslag gennemføres, at der